

2. Podrazumijevaju li odredbe članka 65. Direktive 2001/82/EZ i članka 16. Direktive o uslugama 2006/123/EZ ⁽²⁾ da država članica ima pravo ne priznati odobrenja za distribuciju na veliko veterinarsko-medicinskih proizvoda koja svojim državljanima izdaju nadležna tijela drugih država članica i zahtijevati da oni osim toga posjeduju odobrenje za distribuciju na veliko koje su izdala njezina nacionalna nadležna tijela kako bi imali pravo zatražiti i koristiti odobrenje za paralelni uvoz veterinarsko-medicinskih proizvoda u toj državi članici?
3. Je li nacionalni propis, koji paralelne uvoznike veterinarsko-medicinskih proizvoda izjednačava s imateljima odobrenja za korištenje, što se ne zahtjeva izmijenjenom Direktivom 2001/82/EZ o zakoniku Zajednice o veterinarsko-medicinskim proizvodima, i koji im, posljedično, nameće obvezu da na području predmetne države članice imaju poslovni nastan i da ispune sve uvjete farmakovigilancije predviđene člancima 72. do 79. navedene direktive, u skladu s člancima 34., 36. i 56. UFEU-a i člankom 16. Direktive o uslugama 2006/123/EZ?

⁽¹⁾ Direktiva 2001/82/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 6. studenoga 2001. o zakoniku Zajednice o veterinarsko-medicinskim proizvodima (SL L 311, str. 1.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 13., svezak 30., str. 76.)

⁽²⁾ Direktiva 2006/123/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 12. prosinca 2006. o uslugama na unutarnjem tržištu (SL L 376, str. 36.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 13., svezak 47., str. 160.)

Zahtjev za prethodnu odluku koji je 6. ožujka 2015. uputio Court of Appeal (England & Wales) (Civil Division) (Ujedinjena kraljevina) – Secretary of State for the Home Department protiv NA

(Predmet C-115/15)

(2015/C 171/24)

Jezik postupka: engleski

Sud koji je uputio zahtjev

Court of Appeal (England & Wales) (Civil Division)

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: Secretary of State for the Home Department

Tuženik: NA

Prethodna pitanja

1. Treba li državljanin treće zemlje koji je bivši bračni drug građanina Unije za potrebe zadržavanja prava boravka na temelju članka 13. stavka 2. Direktive 2004/38/EZ ⁽¹⁾ biti sposoban dokazati da je njegov bivši bračni drug u trenutku njihovog razvoda ostvarivao prava iz Ugovora u državi članici domaćinu?
2. Ima li građanin Unije na temelju prava Unije pravo boravka u državi članici domaćinu na temelju članaka 20. i 21. UFEU-a ako je jedina država Unije u kojoj građanin ima pravo boravka država članica njegovog državljanstva, ali je nadležni sud utvrdio da bi udaljavanje građanina iz države članice domaćina u državu članicu njegovog državljanstva povrijedilo prava koja on ima na temelju članka 8. EKLP-a ili članka 7. Povelje Europske unije o temeljnim pravima?
3. Ako je građanin Unije o kojem je riječ u drugom pitanju dijete, ima li roditelj koji sam skrbi o djetetu izvedeno pravo boravka u državi članici domaćinu ako bi dijete trebalo slijediti roditelja prilikom njegovog udaljavanja iz države članice domaćina?

4. Ima li dijete pravo boravka u državi članici domaćinu na temelju članka 12. Uredbe (EEZ) br. 1612/68/EEZ ⁽²⁾ (sada članak 10. Uredbe br. 492/2011/EU ⁽³⁾) ako je roditelj djeteta koji je građanin Unije i koji je bio zaposlen u državi članici domaćinu, prestao boraviti u državi članici domaćinu prije nego što je dijete započelo školovanje u toj državi?

⁽¹⁾ Direktiva 2004/38/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 29. travnja 2004. o pravu građana Unije i članova njihovih obitelji na slobodno kretanje i boravište na području države članice, kojom se izmjenjuje Uredba (EEZ) br. 1612/68 i stavljaju izvan snage direktive 64/221/EEZ, 68/360/EEZ, 72/194/EEZ, 73/148/EEZ, 75/34/EEZ, 75/35/EEZ, 90/364/EEZ, 90/365/EEZ i 93/96/EEZ (SL L 158, str. 77.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 5., svezak 2., str. 42.)

⁽²⁾ Uredba Vijeća (EEZ) br. 1612/68 od 15. listopada 1968. o slobodi kretanja radnika u Zajednici (SL L 257, str. 2.)

⁽³⁾ Uredba (EU) br. 492/2011 Europskog parlamenta i Vijeća od 5. travnja 2011. o slobodi kretanja radnika u Uniji (SL L 141, str. 1.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 5., svezak 2., str. 264.)

Zahtjev za prethodnu odluku koji je 9. ožujka 2015. uputio Tribunal Superior de Justicia de la Comunidad Autónoma del País Vasco (Španjolska) – Confederación Sindical ELA i Juan Manuel Martínez Sánchez protiv Aquarbe S.A.U. i Consorcio de Aguas de Busturialdea

(Predmet C-118/15)

(2015/C 171/25)

Jezik postupka: španjolski

Sud koji je uputio zahtjev

Tribunal Superior de Justicia de la Comunidad Autónoma del País Vasco

Stranke glavnog postupka

Tužitelji: Confederación Sindical ELA i Juan Manuel Martínez Sánchez

Tuženici: Aquarbe S.A.U. i Consorcio de Aguas de Busturialdea

Prethodno pitanje

Protivi li se članku 1. stavku 1. podstavku (b) Direktive Vijeća 2001/23/EZ ⁽¹⁾ od 12. ožujka 2011., u vezi s njezinim člankom 4. stavkom 1., tumačenje španjolskih propisa kojima se provodi ta direktiva, a prema kojem ne postoji obveza subrogacije kada javno poduzeće koje pruža uslugu svojstvenu svojoj djelatnosti, a za što su mu potrebna značajna materijalna sredstva i što je prethodno činilo putem ugovora u kojem je obvezalo ugovaratelja da koristi vlastita materijalna sredstva, odluči ne produljiti ugovor nego izravno preuzeti njegovo izvršenje, koristeći se vlastitim osobljem i isključujući ono koje je koristio ugovaratelj, tako da se usluga nastavlja pružati bez drugih izmjena osim one koja proizlazi iz činjenice da djelatnost izvode drugi radnici, zaposleni kod drugog poslodavca?

⁽¹⁾ Direktiva Vijeća 2001/23/EZ od 12. ožujka 2001. o usklađivanju zakonodavstava država članica u odnosu na zaštitu prava zaposlenika kod prijenosa poduzeća, pogona ili dijelova poduzeća ili pogona (SL L 82, str. 16) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 5., svezak 3., str. 151.)